

การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษโดยการใช้สื่อฝึกเสริมทักษะพื้นฐานภาษาอังกฤษ (คอมพิวเตอร์ช่วยสอน) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

Developing English Skills of the M.5 Students through Computer Assisted

กนกวรรณ ใจเที่ยงตรง¹

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางด้านไวยากรณ์ ในเรื่อง คำคุณศัพท์ ก่อนและหลังเรียน และพัฒนาทักษะการใช้หลักภาษาอังกฤษในส่วนของคำคุณศัพท์ให้ถูกต้อง โดยใช้สื่อเสริมทักษะพื้นฐานภาษาอังกฤษ (คอมพิวเตอร์ช่วยสอน) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/3 โรงเรียนเตรียมบัณฑิตพิชชาลัย โดยมีกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/3 โรงเรียนเตรียมบัณฑิตพิชชาลัย ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ 3 (อ 32101) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 21 คน โดยวิธีการเจาะจง เนื่องจากผู้เรียนในห้องเรียนนี้มีผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในเรื่องนี้ น้อยกว่าผู้เรียนในระดับชั้นเดียวกัน เก็บรวบรวมข้อมูลเชิงสถิติโดยใช้การวิเคราะห์คะแนนความสามารถในการใช้ไวยากรณ์เบื้องต้น ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เปรียบเทียบคะแนนความแตกต่างระหว่างก่อนและหลังการฝึก โดยใช้สถิติที่เป็นค่า t-test ในการคำนวณ

ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถทางการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในเรื่อง คำคุณศัพท์ ของนักเรียนหลังการใช้สื่อฝึกเสริมทักษะ มีระดับสูงขึ้น เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

คำสำคัญ: สื่อเสริมทักษะพื้นฐานภาษาอังกฤษ แบบทดสอบความสามารถทางด้านไวยากรณ์ การพัฒนาทักษะ

Abstract

The purposes of this study were to compare the grammatical ability which was focused on adjectives of the M.5 students of Pitchalai Preparatory School and to develop adjectives using correctly through CAI. The Population consisted of 21 M.5/3 students who had been studying English 3(EN 32101) in the first semester of academic year 2013. Because the 21 M.5/3 students got lower learning achievement in adjectives than the other

¹ กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ โรงเรียนเตรียมบัณฑิตพิชชาลัย สงขลา 90110 ประเทศไทย

classes, the researcher intended to study and help them. The researcher collected statistical data by learning achievement analysis and using basic grammar through standard deviation (SD) to compare the difference between before and after studying and T-test statistics. The result of this study was the students got more learning ability achievement in adjectives.

Keywords: Basic English media, grammatical ability test, skill developing

บทนำ

ภาษาอังกฤษเริ่มเข้ามามีบทบาทในประเทศไทยอย่างเป็นทางการตั้งแต่รัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 4 โดยพระองค์ได้ทรงจัดให้มีการสอนภาษาอังกฤษให้กับพระราชวงศ์โดยมีมิชชันนารีชาวอเมริกันเป็นผู้ฝึกสอน (สมเด็จพระยาตำราภิธานุภาพ, 2530) ในยุคต่อ ๆ มา ภาษาอังกฤษได้ทวีความสำคัญมากยิ่งขึ้น จนกระทั่งในปัจจุบัน ภาษาอังกฤษได้เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันในเรื่องของการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้เพิ่มเติม และเพื่อการประกอบอาชีพ สำหรับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในเรื่องของการศึกษา ถึงแม้ว่าในปัจจุบันจะนิยมสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้เพื่อการติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวันได้ โดย มุ่งเน้นทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน ซึ่งทุกทักษะล้วนมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะการศึกษาในเรื่องของหลักไวยากรณ์ ถือว่าเป็นอีกเรื่องหนึ่งที่มีความสำคัญเป็นอย่างมาก การสอนไวยากรณ์แบบแยกส่วนอาจทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย และเรียนอย่างไร้จุดหมาย จากประสบการณ์การสอนภาษาอังกฤษของผู้วิจัย พบว่า การเรียนรู้ทักษะทางด้านไวยากรณ์ในภาษาอังกฤษ ของผู้เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ล้วนมีปัญหาในด้านหลักไวยากรณ์แทบทั้งสิ้น เช่น ผู้เรียนไม่สามารถเรียงคำให้ถูกต้องตามกฎเกณฑ์ทางภาษาได้ อันส่งผลให้ผู้เรียนขาดความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษตามสถานการณ์ต่างๆ และส่งผลกระทบต่อ การเรียนรู้ภาษาอังกฤษในทักษะอื่น ๆ ตามไปด้วย Bowen (1985) อ้างใน จินตนา สุจจันันท์ (2530) ได้กล่าวว่า ไวยากรณ์ เป็นเหมือนกับเครื่องหมายจราจร สัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่จราจรจะใช้ช่วยบอกผู้เรียนว่าอยู่บนเส้นทางที่ถูกต้อง การที่ผู้เรียนเข้าใจสัญลักษณ์และกฎต่าง ๆ จะทำให้ผู้เรียนเข้าใจวิธีการใช้หลักภาษามากยิ่งขึ้น เช่นเดียวกับ Dickins & Woods ได้กล่าวถึงความสำคัญของไวยากรณ์ไว้ว่า ถ้าขาดความรู้ด้านระบบไวยากรณ์ภาษาอังกฤษแล้ว ผู้ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองจะไม่เกิดความเข้าใจและไม่สามารถสื่อสารในระดับสูงได้ จึงกล่าวได้ว่า ไวยากรณ์เป็นตัวบ่งชี้ถึงส่วนประกอบที่สำคัญที่สุดในการตีความและความถูกต้องของคำพูด และยังเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้

การสื่อสารประสบผลสำเร็จ สอดคล้องกับผลการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ที่ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับกระบวนการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ พบว่า นักเรียนยังมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์ที่ไม่น่าพอใจ ซึ่งการวิจัยดังกล่าวได้อธิบายถึงสาเหตุที่ทำให้การจัดการเรียนการสอน ไม่บรรลุผลตามหลักสูตรว่า เกิดจากการที่ผู้สอนยังขาดเทคนิค และทักษะในการสอน ไม่ได้นำนวัตกรรมมาจัดการเรียนการสอนมาใช้อย่างพอเพียง ซึ่งในปัจจุบันนี้ การใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนได้เข้ามามีบทบาทในการจัดการเรียนการสอนมากยิ่งขึ้น โดยการใช้คอมพิวเตอร์นำเสนอบทเรียนหรือเนื้อหาสาระต่าง ๆ แทนครูผู้สอน ซึ่งสามารถจะเรียนเมื่อใด ที่ใดก็ได้ การใช้คอมพิวเตอร์มาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน น่าจะเป็นทางเลือกอีกทางเลือกหนึ่งในการจัดการศึกษาในอนาคต ซึ่งมุ่งการศึกษาในฐานะของการเรียนรู้เป็นหลัก ดังนั้นการให้ความสนใจในการนำสื่อคอมพิวเตอร์ออนไลน์เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในการเรียนการสอน นับได้ว่าเป็นแนวทางอีกแนวทางหนึ่งที่สมควรให้ความสนใจและได้รับการสนับสนุนในการจัดการศึกษา

จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความมุ่งมั่นที่จะแก้ปัญหากระบวนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยการนำสื่อฝึกเสริมทักษะประกอบการเรียนภาษาอังกฤษ (คอมพิวเตอร์ช่วยสอน) เพื่อใช้เป็นหนึ่งนวัตศาสตร์การพัฒนารับรู้วิชาภาษาอังกฤษ โดยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจ และสามารถนำหลักภาษาอังกฤษที่ได้ศึกษาไปประยุกต์ใช้เพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียนในระดับต่อไป และก่อให้เกิดพัฒนาการในการเรียนได้อย่างยั่งยืนและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์

เพื่อพัฒนาทักษะการใช้หลักภาษาอังกฤษและเปรียบเทียบความสามารถทางด้านไวยากรณ์ก่อนและหลังเรียน ในเรื่องของคำคุณศัพท์ให้ถูกต้อง โดยใช้สื่อเสริมทักษะพื้นฐานภาษาอังกฤษ (คอมพิวเตอร์ช่วยสอน) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเตรียมบัณฑิตพิชชาลัย

แนวคิด ทฤษฎี กรอบแนวคิด

การศึกษาเรื่อง "การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษโดยการใช้สื่อฝึกเสริมทักษะพื้นฐานภาษาอังกฤษ (คอมพิวเตอร์ช่วยสอน) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/3 โรงเรียนเตรียมบัณฑิตพิชชาลัย อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา" ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

คอมพิวเตอร์ช่วยสอนหรือ Computer - Assisted instruction (CAI) เป็นสื่อที่นำเอาเทคโนโลยีระดับสูงมาใช้กับการเรียนการสอนในภาษาอังกฤษ คอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีชื่อเรียกที่แตกต่างกันไป แต่โดยรวมแล้วหมายถึงสิ่งเดียวกัน คือ การนำเอาคอมพิวเตอร์มาใช้เป็นสื่อแทนผู้สอนในเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ในการนำคอมพิวเตอร์มาช่วยสอนนั้น ผู้สอนจะต้องทำให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับคอมพิวเตอร์ช่วยสอน โดยเสมือนว่าเป็นการเรียนการสอนระหว่างผู้สอนและผู้เรียนในชั้นเรียนปกติ (วัฒนาพร ระงับทุกข์, 2542)

ในบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนจะประกอบไปด้วยสื่อประสม หรือมัลติมีเดีย (Multimedia) เช่น ข้อความ แผนภูมิ เสียง ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว ฯลฯ เข้ามาช่วยในการนำเสนอเนื้อหา ทั้งนี้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการนำเสนอของสื่อการสอนประเภทนี้ (เรืองวิทย์ นนทะภา และคณะ, 2547)

นอกจากนี้ คอมพิวเตอร์ช่วยสอนยังถูกออกแบบมาบนพื้นฐานที่จะต้องตอบสนองความแตกต่างของความสามารถระหว่างบุคคลหรือการศึกษาตามเอกัตภาพ ซึ่งผู้เรียนสามารถเลือกเรียนตามความเร็ว เวลาและสถานที่ที่ตนเองมีความสะดวก

การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ผู้สอนจะต้องคำนึงถึงทฤษฎีการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนองของผู้เรียน โดยที่บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนจะให้สิ่งเร้ากับผู้เรียน ประเมินการตอบสนองของผู้เรียน ให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อเป็นการเสริมแรง (Reinforcement) และให้ผู้เรียนเลือกสิ่งเร้าลำดับต่อไป (กรมการศึกษานอกโรงเรียน ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา, 2541)

จากที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า คอมพิวเตอร์ช่วยสอนคือ สื่อการสอนที่ใช้ประโยชน์และศักยภาพของเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ ในการนำสื่อประสมมาใช้เพื่อเสนอเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ในการจัดการเรียนการสอนแทนผู้สอนตามทฤษฎีการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนองของผู้เรียน เพื่ออำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ของผู้เรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างทางการเรียนรู้ระหว่างบุคคลและเน้นปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ณัฐพล คุปต์ธนโรจน์ (2554) ศึกษาการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษตามแนวเรื่อง โดยใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศิลปากร จังหวัดนครปฐม จำนวน 40 คน ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษและการใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทก่อนและหลังเรียนด้วยบทเรียน

คอมพิวเตอร์ช่วยสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ผลการวิจัยพบว่า 1) ประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน มีค่าเท่ากับ 81.40/ 79.43 ซึ่งถือว่าสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดคือ 75/75 2) ความสามารถทางด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษและการใช้กลวิธีการทำความเข้าใจคำศัพท์จากบริบทของกลุ่มตัวอย่างสูงขึ้นหลังจากที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 3) กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นที่ดีมากต่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

อรรณพ วิริยะสัจจะ (2549) ศึกษาเรื่องการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง คำศัพท์ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับคำนาม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดปากบ่อ (เหล็กราชบุรีบำรุง) อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร จำนวน 30 คน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง คำศัพท์ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับคำนาม และพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนให้มีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ผลการวิจัยพบว่า แนวทางการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง คำคุณศัพท์ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับคำนาม ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและด้านการสร้างบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเสนอแนะว่า บทเรียนควรมีทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การเขียนและการอ่าน บทเรียนประกอบด้วยสื่อมัลติมีเดีย ให้มีความหลากหลาย มีแบบทดสอบ และแบบฝึกหัด มีประสิทธิภาพเท่ากับ 71.33/73.22 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด (70/70) และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากผลการวิจัยดังกล่าว พบว่าภายหลังจากการเรียนรู้อยู่โดยมีสื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเข้ามาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษ ทำให้นักเรียนมีพัฒนาทางด้านการใช้ภาษาอังกฤษไปในทางที่ดีขึ้น พร้อมทั้งมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มมากขึ้นอีกด้วย

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล ตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ดำเนินการปฐมนิเทศแก่กลุ่มตัวอย่างในการทดลอง โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1.1 ซึ่งจุดประสงค์ในการดำเนินการวิจัย แนวทางการดำเนินการวิจัย และประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัยครั้งนี้แก่กลุ่มตัวอย่าง

1.2 แนะนำสื่อฝึกเสริมทักษะคอมพิวเตอร์ช่วยสอนไวยากรณ์ เรื่องคำคุณศัพท์ และอธิบายวิธีใช้ให้แก่กลุ่มตัวอย่าง

2. ดำเนินการให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบความสามารถทางไวยากรณ์ เรื่องคำคุณศัพท์ ก่อนเรียน (Pre-test) จำนวน 30 ข้อ โดยใช้เวลา 60 นาที

3. ตรวจสอบคะแนนแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) เพื่อนำข้อมูลไปวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

4. ดำเนินการให้กลุ่มตัวอย่างศึกษาสื่อฝึกเสริมทักษะคอมพิวเตอร์ช่วยสอนไวยากรณ์ เรื่องคำคุณศัพท์ จากเว็บไซต์ทรูปลูกปัญญา (2556) เป็นเวลา 6 สัปดาห์ๆ ละ 2 วันๆ ละ 1 คาบ รวมทั้งสิ้น 12 คาบเรียน

5. ดำเนินการให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบความสามารถทางไวยากรณ์ เรื่องคำคุณศัพท์ หลังเรียน (Post-test) จำนวน 30 ข้อ โดยใช้เวลา 60 นาที

6. ตรวจสอบคะแนนแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) เพื่อนำข้อมูลไปวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องคำคุณศัพท์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/3 โรงเรียนเตรียมบัณฑิตพิชชาลัย อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ซึ่งประกอบด้วย

- General adjectives
- The order of adjectives
- Present participle adjectives versus past participle adjectives
- Comparatives
- Superlatives
- Adjectives after 'the'
- Adjectives after nouns

แบบทดสอบวัดความสามารถทางด้านไวยากรณ์ เรื่อง คำคุณศัพท์ ก่อนเรียน (Pre-test) และหลังเรียน (Post-test) แบบปรนัย จำนวน 30 ข้อ

วิเคราะห์ข้อมูลเชิงสถิติ โดยใช้การวิเคราะห์คะแนน ความสามารถในการใช้ไวยากรณ์ เบื้องต้นได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เปรียบเทียบคะแนนความแตกต่างระหว่างก่อนและหลังการฝึกใช้สถิติที่เป็นค่า t-test ในการคำนวณ (ประคอง กรวรรณสุต, 2542)

ผลการวิจัย

การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.) คะแนนผลต่างเฉลี่ย (\bar{D}) และค่าสถิติที (t-test) ของกลุ่มตัวอย่าง

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	\bar{D}	S.D. (\bar{D})	t
ก่อนเรียน	30	12	1.58	11.3	3.19	18.67
หลังเรียน	30	23.3	2.29			

พบว่า คะแนนเฉลี่ยของการทดสอบก่อนเรียนมีค่าเท่ากับ 12 ในขณะที่คะแนนเฉลี่ยของการทดสอบหลังเรียนมีค่าเท่ากับ 23.3 ดังนั้น คะแนนเฉลี่ยของผลต่างจึงมีค่าเท่ากับ 11.3 และเมื่อทำการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังการเรียนด้วยสถิติ t- test แบบจับคู่ (Matched pairs t-test) พบว่าค่าสถิติมีค่าเท่ากับ 18.67 ซึ่งหมายความว่า ความสามารถทางด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษหลังจากได้เรียนโดยใช้สื่อฝึกทักษะคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เรื่อง คำคุณศัพท์ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/3 โรงเรียนเตรียมบัณฑิตพิชชาลัย อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา สูงกว่าก่อนเรียน

สรุป

การวิจัยเรื่อง “การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษโดยการใช้สื่อฝึกเสริมทักษะพื้นฐานภาษาอังกฤษ (คอมพิวเตอร์ช่วยสอน) เรื่อง คำคุณศัพท์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5โรงเรียนเตรียมบัณฑิตพิชชาลัย อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา” มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะการใช้หลักภาษาอังกฤษในส่วนของคำคุณศัพท์ให้ถูกต้อง โดยใช้สื่อเสริมทักษะพื้นฐานภาษาอังกฤษ (คอมพิวเตอร์ช่วยสอน) และเปรียบเทียบความสามารถทางด้านไวยากรณ์ ในเรื่องคำคุณศัพท์ ก่อนและหลังเรียน ผู้วิจัยได้ดำเนินการโดยให้กลุ่มตัวอย่าง 21 คน ทำแบบทดสอบวัดความสามารถทางไวยากรณ์ เรื่อง คำคุณศัพท์ จำนวน 30 ข้อ คะแนนเต็ม 30 คะแนน ก่อนและหลังการเรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน โดยที่เป็นแบบทดสอบฉบับเดียวกัน หลังจากนั้นได้ทำการหาผลต่างของคะแนน จากการทำแบบทดสอบดังกล่าวก่อนและหลังการเรียน จึงนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนและหลังมาทำการเปรียบเทียบความสามารถทางด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เรื่อง คำคุณศัพท์ สามารถสรุปผลการวิจัยได้ คือ กลุ่มตัวอย่างมีความสามารถทางด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เรื่อง คำคุณศัพท์ สูงขึ้นหลังเรียนด้วยสื่อฝึกเสริมทักษะด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนโดยมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยของการทดสอบก่อนเรียนมีค่าเท่ากับ 12 ในขณะที่คะแนนเฉลี่ยของการทดสอบหลังเรียนมีค่าเท่ากับ 23.3 ดังนั้น คะแนนเฉลี่ยของผลต่างจึงมีค่าเท่ากับ

11.3 และเมื่อทำการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังการเรียนด้วยสถิติ t-test แบบจับคู่ (Matched pairs t-test) พบว่าค่าสถิติมีค่าเท่ากับ 18.67 ซึ่งหมายความว่า ความสามารถทางด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษหลังจากได้เรียนโดยใช้สื่อฝึกทักษะคอมพิวเตอร์ช่วยสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เรื่อง คำคุณศัพท์ สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/3 โรงเรียนเตรียมบัณฑิตพิชชาลัย อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของนักเรียนหลังการใช้สื่อฝึกเสริมทักษะ มีระดับสูงขึ้น เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ญัฐพล คุปต์ธนโรจน์ (2554) ศึกษาการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษตามแนวเรื่อง โดยใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศิลปากร จังหวัดนครปฐม พบว่า ความสามารถทางด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ และการใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบทของกลุ่มตัวอย่างสูงขึ้นหลังจากที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยเรื่องการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง คำศัพท์ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับคำนาม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดปากบ่อ (เหล็กราษฎร์บำรุง) อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร ของอรอนพ วิริยะสัจจะ (2549) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนด้วยคอมพิวเตอร์ช่วยสอน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จากผลการวิจัยดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า การนำบทเรียนจากคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมาประยุกต์ใช้กับการเรียนการสอนในวิชาภาษาอังกฤษช่วยให้นักเรียนมีความสามารถทางด้านไวยากรณ์ เรื่องคุณศัพท์เพิ่มมากขึ้น และควรได้รับการพัฒนาและสนับสนุนเพื่อใช้เป็นสื่อการเรียนการสอนต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กรมการศึกษานอกโรงเรียน ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา. (2541). *วิจัยสำรวจบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน = Servey research on computer - assisted instruction product*. กรุงเทพฯ : ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา กรมการศึกษานอกโรงเรียน.
- จินตนา สุจจันท์. (2530). *โครงสร้างไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ญัฐพล คุปต์ธนโรจน์. (2554). *การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนคำศัพท์ภาษาอังกฤษตามแนวเรื่อง โดยใช้กลวิธีการเดาความหมายคำศัพท์จากบริบท สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยศิลปากร จังหวัดนครปฐม*.
วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ประคอง กรรณสูต. (2542). สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ:

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เรื่องวิทย์ นนทะภา และคณะ. (2547). เอกสารการสอนวิชาสื่อและเทคโนโลยีการสอน. กรุงเทพฯ

ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา. เอกสารประกอบการบรรยาย กระบวนวิชา 059400.

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2542). ยุทธศาสตร์การพัฒนาคณาจารย์การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ.

สมเด็จพระยาดำรงราชานุภาพ. (2530). เสด็จยุโรปครั้งที่ 2 / พระนิพนธ์ของสมเด็จพระเจ้า

บรมวงศ์เธอ กรมพระยาดำรงราชานุภาพ.

อรอนพ วิริยะสังจะ. (2549). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง คำคุณศัพท์

ภาษาอังกฤษเกี่ยวกับคำนาม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดปากบ่อ

(เหล็กราษฎร์บำรุง) อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร.

วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศิลปากร.

True ปลุกปัญญา. (14 กรกฎาคม 2556). คำคุณศัพท์ (Adjective). สืบค้นจาก

<http://www.trueplookpanya.com/new/>